

A lóbab a mezőgazdaságban: természetes nitrogénforrás

A lóbab vetése, ápolása és betakarítása

A lóbab az egyik legrégebbi kultúrnövény, népszerűsége hazánkban is növekszik. A cikkben foglalkozunk a növény jellemzőivel, termesztésével és felhasználási területeivel. Továbbá kitérünk a betakarítására és a tárolására is.

A lóbab jellemzői

A *Vicia faba*, vagyis a lóbab a hüvelyesek rendjébe, a pillangósvirágúak családjába tartozik. Takarmányozásra és emberi táplálkozásra egyaránt alkalmas. Az egyik legnagyobb fehérjetartalommal rendelkező, nagymagvú hüvelyes növény. Ráadásul a fehérje- mellett a rost- és keményítőtartalma is jelentős. Továbbá olyan tápanyagokban gazdag, mint a folsav, a vas, a kálium és a mangán. Elővetemény értéke jelentős, mivel a gyökérgümőkben lévő baktériumoknak köszönhetően nagy mennyiségű légköri nitrogént köt meg.

A lóbab felhasználási területei

A lóbab abraktakarmánynak kiváló, azonban aminosav-garnitúrája néhány szempontból nem kielégítő. Ezért metionin, lizin és triptofán tekintetében kiegészítésre van szükség a keveréknél. A különböző antinutritív anyagokat pedig csökkenteni kell áztatással vagy főzéssel. Önmagában zöldtakarmánnyként is felhasználható, azonban ebben az esetben a napi maximális adagra figyelni kell. Általában kevert vetéseket alkalmaznak, például társnövénye lehet a [borsó](#), a kukorica és a napraforgó. A [lóbab](#) jó minőségű szilázs készítésére csak fonnyasztást követően alkalmas. Élelmiszerként történő fogyasztása zsemege hüvelyes állapotban történik, vagy pedig érettebben, a magok kifejtését, főzését és passzírozását követően. Örléssel liszt, fehérjeizolátum és -koncentrátum is készíthető belőle. Az aprószemű változata (pld. Nanaux) pedig [zöldtrágya keverékek](#) kiváló alapanyaga.

Termesztési technikák és környezeti igények

A szántóföldi munkálatok teljes mértékben gépesíthetőek. Jó minőségű vetőágy kialakításáról és a talaj állapotától függő tápanyag-ellátásról gondoskodni kell. A vetésre az ideális időszak március 10. és április 10. között van. Fontos, hogy a magok 8-10 cm mélységben kerüljenek a talajba, a sortávolság pedig körülbelül 24 cm legyen. Ha nem kerül elég mélyre a gyökérszövet, megdőlhethet a növény. A lóbab előveteményre nem túl igényes, a gyengén lúgos, közömbös talajt kedveli. A rendszeres öntözésről, valamint a tápanyagok pótlásáról folyamatosan gondoskodni kell.

A lóbab betakarítása és tárolása

A lóbab tenyészideje fajtától függ, körülbelül 100-130 nap. A nyár végén betakarítható növények közé sorolható. Az érést jelzi a hüvelyek feketetvé válása, valamint a levelek lehullása. A betakarításra késő este vagy pedig kora reggel érdemes sort keríteni, és a magokat minden esetben sziszikteleníteni, szárítani kell, illetve száraz helyen kell tárolni.

A lóbab termesztésének kihívásai

A rovarkártétel ellen rovarölő szerekkel lehet védekezni. Ezzel a módszerrel a vírusos betegségek terjedése is megakadályozható. A baktérium és gomba okozta károk ellen pedig a fungicidek hatásosak. A gyomosodás ellen a kelés előtt preemergens, míg utána posztemergens kezelést érdemes végezni. Az alkalmazás során figyelembe kell venni a lóbab és a gyomnövények fejlettségi állapotát, valamint a páratartalmat és a hőmérsékletet. A lóbab termesztésének jelentősége és szerepe vitathatatlan a mezőgazdasági termelésben. Kiváló minőségű fehérje- és tápanyagforrást biztosít. Fontos szerepe van a biodiverzításban, nitrogénkötése révén pedig a környezetterhelés csökkenthető. Ráadásul kiváló előveteményként szolgál. A pozitív tulajdonságainak köszönhetően beilleszthető a klasszikus vetésforgóba.

P R I M A G

— 1991 —